

EXPOSICIONS
PROJECTE
DE COMISSARIAT
PROJECTES
DESLOCALITZATS
PROJECTE
D'INVESTIGACIÓ

Maig 2014 – Gener 2015

lacapella

bcn.cat/
lacapella

Ajuntament de
Barcelona

BCN PRODUCCIÓ '14

BCN Producció celebra la vuitena edició. Adreçada a la comunitat artística de Barcelona i la seva àrea d'influència, aquesta convocatòria oberta incentiva la realització de projectes que necessiten recursos de producció i suport institucional per dur-se a terme.

Amb aquest programa, La Capella contribueix a donar resposta a les necessitats econòmiques i de producció dels artistes mentre segueix de prop les línies discursives de l'art actual, fidel a la seva funció social d'equipament públic per a l'art contemporani.

En l'estat d'incertesa que viu l'art contemporani i el sector cultural en general, BCN Producció es reafirma com a aposta sòlida de suport per a la creació actual a Barcelona. Després de la incorporació de noves categories en les darreres edicions, actualment el programa ofereix tres exposicions individuals a la Sala Gran de La Capella, tres a l'Espai Cub, dos projectes deslocalitzats, un projecte de comissariat i un d'investigació.

Jurat i seguiment de projectes:

Àlex Brahim, Soledad Gutiérrez i Rubèn Verdú

BCN Producció celebra su octava edición. Dirigida a la comunidad artística de Barcelona y su área de influencia, esta convocatoria abierta incentiva la realización de proyectos que necesitan recursos de producción y apoyo institucional para poder llevarse a cabo.

Con este programa, La Capella contribuye a dar respuesta a las necesidades económicas y de producción de los artistas mientras sigue de cerca las líneas discursivas del arte actual, fiel a su función social de equipamiento público para el arte contemporáneo.

En el estado de incertidumbre en que vive el arte contemporáneo y el sector cultural en general, BCN Producció se reafirma como apuesta sólida de soporte para la creación actual en Barcelona. Tras la incorporación de nuevas categorías en las últimas ediciones, actualmente el programa ofrece tres exposiciones individuales en la Sala Gran de La Capella, tres en el Espai Cub, dos proyectos deslocalizados, un proyecto de comisariado y uno de investigación.

Jurado y seguimiento de proyectos:

Àlex Brahim, Soledad Gutiérrez y Rubèn Verdú

BCN Producció is a programme aimed at the artistic community in Barcelona and the city's area of influence. Now being organised for the eighth time, it is an open call for applications for support for projects in need of production resources and institutional aid to see them through to fruition.

Through this initiative, La Capella provides support to meet artists' financial and production needs while ensuring it remains in touch with the areas of discourse in art today, in keeping with its social function as a public amenity for contemporary art.

In the light of the uncertainty affecting contemporary art and the cultural sector in general, BCN Producció is proud to reaffirm its position as a solid pillar of support for creativity in Barcelona today. Following the addition of new categories to BCN Producció in recent years, the programme now includes three solo shows in the Sala Gran in La Capella, three in the Espai Cub, two off-site projects, one curatorial project and one research project.

Jury and project monitoring:

Àlex Brahim, Soledad Gutiérrez and Rubèn Verdú

Sala Gran

EL MÓN DELS VENCEDORS. SALÓ DE MAIG

28/05 – 29/06

IGNASI PRAT

El món dels vencedors. Saló de maig utilitza la fotografia com a suport d'una activitat d'arqueologia del franquisme basada en la recuperació estètica de les residències dels màxims responsables de la repressió, que pren com a motiu forçós la frontera. Els valors dels personatges es troben projectats en els diferents motius del límit residencial, com els portals, les façanes i vistes més generals. Les fotografies també donen compte dels béns immobles i ofereixen un recorregut arquitectònic a cavall del gust personal i la construcció simbòlica del franquisme.

El món dels vencedors. Saló de maig (El mundo de los vencedores. Salón de mayo) utiliza la fotografía como soporte de una actividad de arqueología del franquismo basada en la recuperación estética de las residencias de los máximos responsables de la repressión, que toma como motivo forzoso la frontera. Los valores de los personajes se encuentran proyectados en los diferentes motivos del límite residencial, tales como portales, fachadas y vistas más generales. Las fotografías también dan cuenta de los bienes inmuebles y ofrecen un recorrido arquitectónico a caballo entre el gusto personal y la construcción simbólica del franquismo.

El món dels vencedors. Saló de maig (The Victors' World. May Salon) uses photography as the support for an archaeological excavation of the Franco period based on the aesthetic exploration of the homes of those most responsible for the repression that followed the end of the Spanish Civil War. The theme that runs through the project is the frontier, and the values of the individuals concerned are projected onto the various motifs at the boundaries of their homes, such as doorways, facades and more general aspects. The photographs also present the properties and take us on an architectural tour that combines the personal tastes and the construction of symbols of the Franco era.

Espai Cub

SPECTRUM

28/05 – 29/06

SAMUEL LABADIE

En homenatge a les teories cromàtiques i a la pintura de Josef Albers, el projecte *Spectrum* proposa un desplegament d'elements que intenta propiciar un exercici crític, així com representar una teoria subjectiva del color establerta a partir d'objectes amb una càrrega cultural de màxima actualitat. En aquest cas, el color es converteix en un material cripto-informatiu, com a suport i contenidor de missatges ocults.

En homenaje a las teorías cromáticas y a la pintura de Josef Albers, el proyecto *Spectrum* propone un despliegue de elementos que intenta propiciar un ejercicio crítico, así como presentar una teoría subjetiva del color establecida a partir de objetos con una carga cultural de máxima actualidad. En este caso, el color se convierte en un material cripto-informativo, como soporte y contenedor de mensajes ocultos.

The *Spectrum* project pays tribute to the chromatic theories and painting of Josef Albers by deploying elements that seek firstly to encourage visitors to engage in a critical exercise and secondly to represent a subjective theory of colour developed using objects that are the very last word, culturally speaking. In this instance, colour is turned into a crypto-informative material, a support and a vessel for hidden messages.

Sala Gran

ES UNA ESCENA EN LA QUE YO MISMO ACTÚO

09/07 – 31/08

LUIS BEZETA

Es una escena en la que yo mismo actúo (És una escena en què jo mateix actuo) és un projecte videogràfic que consisteix en la gravació d'un pla panoràmic de vint segons de durada basat en la recuperació de l'única escena no trobada de la pel·lícula *La regla del juego* (1939), de Jean Renoir, que va ser destruïda durant la Segona Guerra Mundial i reconstruïda trenta anys després, quan es van trobar per casualitat els negatius originals.

Es una escena en la que yo mismo actúo es un proyecto videográfico que consiste en la grabación de un plano panorámico de veinte segundos de duración basado en la recuperación de la única escena no encontrada de la película *La regla del juego* (1939), de Jean Renoir, que fue destruida durante la Segunda Guerra Mundial y reconstruida treinta años después, cuando se encontraron por casualidad los negativos originales.

Es una escena en la que yo mismo actúo (It's a Scene in which I Myself Act) is a video project that consists of the recording of a panoramic shot lasting 20 seconds based on the recovery of the only missing scene from the film *La Règle du jeu* (1939; The Rules of the Game) by Jean Renoir, which was destroyed during World War II and restored 30 years later, when the original negative was found by chance.

Espai Cub

BECUADRO

09/07 – 31/08

LAURA LLANELLI

Què passa si tornem a fer naturals totes les notes d'una partitura? El projecte *Becuadro* (Becaire) pretén la desnaturalització d'una composició musical mitjançant la naturalització de totes les seves notes, modificant partitures i, per tant, el seu so. Es tracta de l'anul·lació dels bemolls i sostinguts de totes aquelles notes que estiguin alterades. Aquesta naturalització es porta a terme amb el becaire, que es converteix en la figura central del projecte. El cub actua com a espai d'anul·lació o espai de reducció en què el que passa a dins, musicalment, és natural, sense alterar.

¿Qué pasa si volvemos naturales todas las notas de una partitura? El proyecto *Becuadro* pretende la desnaturalización de una composición musical a través de la naturalización de todas sus notas, modificando partituras y, por tanto, su sonido. Se trata de la anulación de los bemoles y sostenidos de todas aquellas notas que estén alteradas. Esta naturalización se lleva a cabo con el becuadro, siendo esta la figura central del proyecto. El cubo actúa como espacio de anulación o espacio de reducción donde lo que ocurre dentro, musicalmente, es natural, sin alterar.

What happens if we convert all the notes in a musical score into natural notes? The *Becuadro* (Natural Sign) project aims to denature a musical composition by making all its notes natural, modifying the score and hence its sound. The flats and sharps of all the altered notes have been cancelled, a 'naturalising' achieved by means of the natural sign, the central figure of the project. The cube acts as a space that cancels, a space that reduces in which what happens musically is natural, unaltered.

Sala Gran

5 EXPLOSIONES DE UN FORD PINTO

17/09 – 02/11

RYAN RIVADENEYRA

Un dels fracassos més importants de la història del disseny és el del Ford Pinto, el primer cotxe compacte americà que es va dissenyar precipitadament per contrarestar l'èxit del Volkswagen Beetle. Els enginyers, en comprimir la part del darrere del cotxe per fer-lo assemblar-se al Beetle, van decidir posar el tanc de gasolina just sota el para-xocs posterior. Aquest error en el disseny va fer que, amb qualsevol col·lisió a la part posterior, el cotxe explotés, sovint amb la mort de tots els passatgers de cop. *5 explosiones de un Ford Pinto* (5 explosions d'un Ford Pinto) és una instal·lació que, partint de la història del Pinto, gira entorn de la perseverança i la paciència en l'acte creatiu, un procés d'alt risc en què les intencions són bones, però un error en l'execució pot resultar catastròfic.

Uno de los fracasos más importantes de la historia del diseño es el del Ford Pinto, el primer coche compacto americano que se diseñó precipitadamente para contrarrestar el éxito del Volkswagen Beetle. Los ingenieros, al comprimir la parte trasera del coche para hacerlo parecerse al Beetle, decidieron poner el tanque de gasolina justo debajo del parachoques trasero. Este error en el diseño hizo que, con cualquier colisión trasera, el coche explotara, con frecuencia matando a todos los pasajeros de golpe. *5 explosiones de un Ford Pinto* es una instalación que, partiendo de la historia del Pinto, gira en torno a la perseverancia y la paciencia en el acto creativo, un proceso de alto riesgo en el que las intenciones son buenas, pero un error en la realización puede resultar catastrófico.

One of the biggest failures in the history of design is the Ford Pinto, the first American compact car, hastily designed to counter the success of the Volkswagen Beetle. The engineers compressed the rear of the car to make it more like the Beetle and, as a result, decided to put the fuel tank under the rear bumper. This design error meant that the car exploded following a rear-end collision, frequently killing passengers instantly. *5 explosiones de un Ford Pinto* (5 Ford Pinto Explosions) is an installation based on the history of the Ford Pinto that focuses on the perseverance and the patience involved in the creative act, a highly risky process full of good intentions but in which one mistake can lead to disaster.

Espai Cub

DIARI DE CONQUESTES

17/09 – 02/11

ALICIA KOPF

Diari de conquestes forma part de la sèrie “Àrticantartic” i es basa en el qüestionament següent: què és i com es representa una conquesta? És un conjunt d'aforismes gràfics i textuals: més enllà de la descoberta geogràfica, l'exploració del desig, la voluntat de poder i els espais de conquesta diària.

Diari de conquestes (Diario de conquistas) forma parte de la serie “Àrticantartic” y se basa en el siguiente cuestionamiento: ¿qué es y cómo se representa una conquista? Es un conjunto de aforismos gráficos y textuales: más allá del descubrimiento geográfico, la exploración del deseo, la voluntad de poder y los espacios de conquista diaria.

Diari de conquestes (Journal of Conquests) is part of the “Àrticantartic” series and is based on the questions: what is a conquest and how is it represented? It is a collection of visual and written aphorisms: beyond geographical discovery, the exploration of desire, the will to power and the spaces of daily conquest.

Projecte de comissariat

EL FUTUR NO ESPERA

12/11/14 – 18/01/15

SONIA FERNÁNDEZ PAN

Amb relació al futur hi ha una dificultat a l'hora d'imaginar una alternativa a allò que efectivament existeix i que no passi per la utopia. Tota una sèrie de condicionants sociohistòrics influeixen directament en un imaginari d'un avenir en el qual l'art també participa. Tanmateix, demanar a l'art que imagini un futur millor suposa tornar a aquesta utopia que és tan difícil de superar. *El futur no espera* és una exposició que explora els diferents mecanismes amb els quals l'art s'ha aproximat a diverses manifestacions de futur a través d'una sèrie de projectes que són capaços de produir-lo pensant en pretèrit.

En relación con el futuro existe una dificultad a la hora de imaginar una alternativa a lo que efectivamente existe y que no pase por la utopía. Toda una serie de condicionantes sociohistóricos influyen directamente en un imaginario de un porvenir en el que el arte también participa. Sin embargo, pedirle al arte que imagine un futuro mejor supone una vuelta a esa utopía que es tan difícil de superar. *El futur no espera* (El futuro no espera) es una exposición que explora los diferentes mecanismos con los que el arte se ha aproximado a distintas manifestaciones de futuro a través de una serie de proyectos que son capaces de producirlo pensando en pretérito.

When considering the future, it is difficult to envisage an alternative to what exists that does stray into a utopia. Myriad socio-historical factors directly influence an imaginary of the future in which art too has a part to play. However, to ask art to imagine a better future means overturning that utopia which it is so difficult to go beyond. *El futur no espera* (The Future Won't Wait) is an exhibition that explores the various mechanisms used by art to consider a range of manifestations of the future in a series of projects capable of producing it by thinking of it in the past tense.

Projecte deslocalitzat

MAZE WALKTHROUGH

SERAFÍN ÁLVAREZ

Maze Walkthrough és un projecte sobre arquitectura, ciència-ficció, mons virtuals i experiència. Es desenvolupa dins del projecte més ampli *Case Study: Sci-Fi Corridor*, i es formalitza en una aplicació que situa l'usuari en un escenari virtual: un laberint sense sortida, buit d'acció, de narrativa i d'objectes més enllà de l'exploració del mateix laberint.

Maze Walkthrough es un proyecto sobre arquitectura, ciencia ficción, mundos virtuales y experiencia. Se desarrolla dentro del proyecto más amplio *Case Study: Sci-Fi Corridor*, y se formaliza en una aplicación que sitúa al usuario en un escenario virtual: un laberinto sin salida, vacío de acción, de narrativa y objetivos más allá de la exploración del propio laberinto.

Maze Walkthrough is a project to do with architecture, science fiction, virtual worlds and experience and is part of a larger undertaking, *Case Study: Sci-Fi Corridor*. It takes the form of an app that places the user on a virtual stage: a maze with no way out, without action, narrative or objectives other than the exploration of the maze itself.

Projecte deslocalitzat

PRODCOUCHSURFING AMB LES SALO'S

LES SALONNIÈRES

Welcome to ProdCouchsurfing Experience! Un viatge pels sofàs dels nostres art-amics* de Barcelona i rodalies. Una nit a casa de cadascun, un “Do It With Others”. Laboratoris, salons, pistes de ball i boscos. Un intercanvi amb sistemes de la mateixa o diferent dimensió, una part de la teoria del caos. Amor subversiu!

Les experiències ProdCouchsurfing s'entrellaçaran en una massa amorfa, desconeguda i paranormal. Moments provisionals al blog, resultats finals a l'“LP en format OVNI”. Els extraterrestres ens inspiren des de l'espai còsmic a inventar nous models de relació i formes d'habitar el desgastat planeta Terra. Una utopia sideral, un art astral!

* art-amics amfitrions: Ramón Parramon, Oscar Abril Ascaso, Christina Schultz, Blai Mesa, Patricia Soley, Raquel Frieria i Xavi Bassas.

Welcome to ProdCouchsurfing Experience! Un viaje por los sofás de nuestros arte-amigos* de Barcelona y alrededores. Una noche en casa de cada uno, un “Do It With Others”. Laboratorios, salones, pistas de baile y bosques. Un intercambio con sistemas de la misma o de diferente dimensión, una parte de la teoría del caos. ¡Amor subversivo!

Las experiencias ProdCouchsurfing se entrelazarán en una masa amorfa, desconocida y paranormal. Momentos provisionales en el blog, resultados finales en el “LP en formato OVNI”. Los extraterrestres nos inspiran desde el espacio cósmico a inventar nuevos modelos de relación y formas de habitar el desgastado planeta Tierra. ¡Una utopía sideral, un arte astral!

* arte-amigos anfitriones: Ramón Parramon, Oscar Abril Ascaso, Christina Schultz, Blai Mesa, Patricia Soley, Raquel Frieria y Xavi Bassas.

Welcome to ProdCouchsurfing Experience! A journey across the sofas of our art-friends* from Barcelona and the surrounding area. A night in each person's home, a “Do It With Others”. Labs, lounges, dance floors and forests. An exchange with systems from the same or a different dimension, a part of chaos theory. Subversive love!

The ProdCouchsurfing experiences will combine into a strange and paranormal amorphous mass. Temporary moments on the blog, end results on the “LP in UFO format”. Aliens from cosmic space have inspired us to invent new forms of relationships and ways of inhabiting our depleted planet. A sidereal utopia, an astral art!

* host art-friends: Ramón Parramon, Oscar Abril Ascaso, Christina Schultz, Blai Mesa, Patricia Soley, Raquel Frieria and Xavi Bassas.

Projecte d'investigació

SENSE TÍTOL, UN PROJECTE SOBRE L'AMOR: SÈRBIA

MIREIA SALLARÈS

Investigació situada a Sèrbia sobre el concepte *amor* en l'actualitat. Segon capítol de la *Trilogia dels conceptes deixalla*, que interroga algunes nocions clau (veritat, amor i treball) que, malgrat ser essencials en l'ésser humà, actualment han perdut ús, valor i sentit. Slavoj Žižek va parlar de “conceptes-zombie” per referir-se a les lluites revolucionàries, i aquí s'estenen al concepte d'amor, del qual es recupera el sentit polític col·lectiu reivindicat pel filòsof Michael Hardt: “L'amor no és un procés en què dos individus es fusionen en un. Els individus no tenen res a veure amb l'amor. L'amor només té lloc en les multiplicitats”.

El material generat en la investigació s'editarà en una publicació en línia que es presentarà a Barcelona acompanyada d'una sèrie d'activitats amb alguns dels referents i col·laboradors serbis. Hi ha la possibilitat de comptar amb el director de cinema Željko Žilnik, cofundador de l'Onada Negra del cinema dissident iugoslau de la dècada del 1960, o amb els editors de l'escriptor Danilo Kiš.

Al primer capítol de la trilogia, *S'ha escapat nua*. Un projecte sobre la veritat (*Caracas, 2011-2012*), en una entrevista el filòsof Ezra Heymann avisava: “Per què vol fer un projecte sobre un concepte que té tan mala fama entre els seus? Als artistes no els interessa la veritat. Pensen, com deia Nietzsche, que l'art es va crear per no morir d'un excés de veritat”. L'anècdota serveix d'exemple per aclarir que ara, com abans, l'objectiu no és només investigar des de l'art la relació que tenen els individus d'un lloc concret amb un concepte determinat, sinó també interrogar sobre quina és la relació de l'art amb el concepte. Potser l'amor tampoc no és un concepte apreciat per les pràctiques artístiques contemporànies. El que és clar és que quan comencem a parlar de veritat, de la mateixa

manera que quan comencem a parlar d'amor, citant Hardt, “hi ha moltes coses que cal combatre”, i aquesta aparent inadequació i dificultat fan que en aquest projecte hi hagi una provocació implícita, necessària en el temps actual de crisi i revisió. Per això, la investigació s'ubica a l'estranger, des d'on s'accentua aquesta precarietat i dificultat.

“Estima un estranger”, reclama Hardt, com una possibilitat de recuperar allò que s'ha corromput en l'amor. La pobresa de Sèrbia, el seu desgast polític i relacional fruit de dues de les guerres més estigmatitzades de l'Europa del segle XX, la nostàlgia del seu passat comunista, la seva entrada al capitalisme en crisi, el seu fora de temps respecte a Europa i el repete de les seves noves generacions, es proposen com a localització per reflexionar la possibilitat de col·lectivitzar el patrimoni humà des d'allò altre, limitat i en desús; tot plegat per valorar l'abast d'una investigació artística com a forma de vida, sociabilitat i exercici polític, per entendre-la més enllà de les restriccions que li imposen els espais tradicionalment designats a contenir l'art.

Investigación situada en Serbia sobre el concepto *amor* en la actualidad. Segundo capítulo de la *Trilogia dels conceptes deixalla* (Trilogía de los conceptos basura), que interroga algunas nociones clave (verdad, amor y trabajo) que, pese a ser esenciales en el ser humano, actualmente han perdido uso, valor y sentido. Slavoj Žižek habló de “conceptos-zombie” refiriéndose a las luchas revolucionarias, y aquí se extienden al concepto de amor, recuperando su sentido político colectivo reivindicado por el filósofo Michael Hardt: “El amor no es un proceso en el que dos individuos se funden en uno. Los individuos no tienen nada que ver con el amor. El amor solo se da en las multiplicidades”.

El material generado en la investigación se editará en una publicación en línea que se presentará en Barcelona acompañada de una serie de actividades con algunos de los referentes y colaboradores serbios. Existe la posibilidad de contar con el director de cine Želimir Žilnik, cofundador de la Ola Negra del cine disidente yugoslavo de la década de 1960, o con los editores del escritor Danilo Kiš.

En el primer capítulo de la trilogía, *S’ha escapat nua. Un projecte sobre la veritat (Caracas, 2011-2012)* [Se escapó desnuda, un proyecto sobre la verdad (Caracas, 2011-2012)], en una entrevista el filósofo Ezra Heymann avisaba: “¿Por qué quiere hacer un proyecto sobre un concepto que tiene tan mala fama entre los suyos? A los artistas no les interesa la verdad. Piensan, como decía Nietzsche, que el arte se creó para no morir de un exceso de verdad”. La anécdota sirve de ejemplo para aclarar que ahora, como antes, el objetivo no es solo investigar desde el arte la relación que tienen los individuos de un lugar concreto con un concepto determinado, sino también interrogar sobre cuál es la relación del arte con el concepto. Tal vez el amor tampoco sea un concepto apreciado por las prácticas artísticas contemporáneas; lo que está claro es que cuando empezamos a hablar de verdad, de la misma manera en que cuando empezamos a hablar de amor, citando a Hardt, “hay mucho contra lo que luchar”, y esta aparente inadecuación y dificultad hacen que en este proyecto haya una provocación implícita, necesaria en los tiempos actuales de crisis y revisión. Por eso, la investigación se ubica en el extranjero, desde donde se acentúa esta precariedad y dificultad.

“Ama a un extranjero”, reclama Hardt, como una posibilidad de recuperar lo que se ha corrompido en el amor. La pobreza de Serbia, su desgaste político y relacional fruto de las dos guerras más estigmatizadas de la Europa del siglo XX, la nostalgia de su pasado comunista, su entrada en el capitalismo en crisis, su fuera de tiempo respecto a Europa y el reto de sus nuevas generaciones, se proponen como localización para reflexionar acerca de la posibilidad de colectivizar el patrimonio humano desde eso otro, limitado y en desuso; todo para formar el alcance de una investigación artística como forma de vida, sociabilidad y ejercicio político, para entenderla más allá de las restricciones que le imponen los espacios tradicionalmente designados a contener el arte.

This research project conducted in Serbia examines the concept of love at the present time. It is the second chapter in the *Trilogia dels conceptes deixalla* (Trilogy of Junk Concepts), which explores certain key notions (truth, love and work) that are essential to humans yet which have fallen out of use and have lost their value and meaning today. Slavoj Žižek spoke about “zombie concepts” in reference to revolutionary struggles. Here the concept is extended to love, thereby recapturing its collective political meaning, as upheld by Michael Hardt: “Love is not a process in which two individuals come together as one. Individuals have nothing to do with love. Love only works in multiplicities.”

The material generated during the research will be published in an online publication to be presented in Barcelona, along with a range of activities with a number of the Serbian referents and people who contributed to the project. Possible figures include the film director Želimir Žilnik, co-founder of the Black Wave of dissident Yugoslavian film in the 1960s, and the publishers of the writer Danilo Kiš.

In the first chapter of the trilogy, *S’ha escapat nua, un projecte sobre la veritat (Caracas, 2011-2012)* [She Got Away Naked; A Project on the Truth (Caracas, 2011-2012)], the philosopher Ezra Heymann remarks: “Why do you want to mount a project on a concept that has such a bad reputation among people like you? Artists are not interested in the truth. They, like Nietzsche, think that ‘We have art lest we perish of the truth’”. This anecdote is useful in that it clarifies that the objective now, as before, is not just to investigate through art the relationship of individuals from a particular place with a particular concept, but to question the nature of art’s relationship with the concept. It may be that love is not a concept valued by contemporary artistic practices either, but what is clear is that when we begin to really talk, “there is a lot you have to work against”, to quote Hardt again, just as there is when we begin to talk of love. This seeming disparity and difficulty means that there is in this project an implicit provocation, one that is essential in these times of crisis and rethinking. This is why the research was conducted abroad, where it was possible to highlight this unstable situation and the problems.

“Love a stranger”, Hardt exhorts, as a possible way to revive that which has been corrupted in love. Serbia’s poverty and its political and relational impoverishment following the two most harshly condemned wars in Europe in the 20th century, its nostalgia for its Communist past, its entry into capitalism in crisis, the fact that it lags behind Europe, and the challenge of its younger generations all make it a suitable location for reflecting the possibility of collectivising human heritage through that other, an other that is limited and has fallen into abeyance; all as a means to assess the scope of artistic research as a way of life, sociability and political exercise, to understand it beyond the restrictions imposed on it by the spaces traditionally designed to contain art.

28/05 – 29/06

Sala Gran

**EL MÓN
DELS VENCEDORS.
SALÓ DE MAIG
IGNASI PRAT**

Espai Cub

**SPECTRUM
SAMUEL LABADIE**

09/07 – 31/08

Sala Gran

**ES UNA ESCENA
EN LA QUE
YO MISMO ACTÚO
LUIS BEZETA**

Espai Cub

**BECUADRO
LAURA LLANELI**

17/09 – 02/11

Sala Gran

**5 EXPLOSIONES
DE UN FORD PINTO
RYAN RIVADENEYRA**

Espai Cub

**DIARI
DE CONQUESTES
ALICIA KOPF**

12/11/14 – 18/01/15

Projecte de comissariat

**EL FUTURO NO
ESPERA
SONIA FERNÁNDEZ
PAN**

Projectes deslocalitzats

**MAZE
WALKTHROUGH
SERAFÍN ÁLVAREZ**

**PRODCOUCHSURFING
AMB LES SALO'S
LES SALONNIÈRES**

Projecte d'investigació

**SENSE TÍTOL,
UN PROJECTE SOBRE
L'AMOR: SÈRBIA
MIREIA SALLARÈS**